

Over relationele continuïteit en het toekomstverhaal van Opgroeien

Terugkomdag “Ik wil je – blijf bij me”
15 juni 2021
Bruno Vanobbergen

Relationele continuïteit: de uitdaging

1. Continuïteit pas laat in een traject installeren is zeer lastig en blijkt moeilijk te realiseren (cf. lineaire aanpak binnen de jeugdhulp, waarbij continuïteit pas een issue wordt bij bepaalde gebeurtenissen of bij de vaststelling dat er ondertussen al (te) veel actoren betrokken zijn).
2. Continuïteit door de zaken samen te houden impliceert iets 'circulair', het positief kunnen terugvallen op iemand/iets die vanaf jonge leeftijd het overzicht behoudt.

Het gezin als centrale insteek voor een geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid

- We kiezen resoluut als vertrekpunt voor een synergie tussen kinderen, jongeren en hun gezinnen. We delen niet op maar houden ze samen in de ontwikkeling.
- We zorgen er ook voor dat deze visie ook mogelijkheden biedt voor het sluitstuk nl. een geïntegreerde kijk op het beschermende waar kinderen en gezinnen ook recht op hebben. Dit betekent dat we steeds een evenwicht zoeken tussen het belang van het kind en het erkennen van het ouderschap van alle betrokken volwassenen.

Basisvoorzieningen als werkplek voor jeugdhulp

- In functie van kansrijk opgroeien zien wij werken aan de toegang tot kwaliteitsvolle “basisvoorzieningen” voor alle kinderen, jongeren en gezinnen als onze opdracht/missie, zeker wanneer het over een kwetsbare doelgroep gaat. Vanuit een rechtenbenadering gaat het dan over recht op onderwijs, recht op gezondheid, recht op wonen, recht op vrije tijd, ...

-- Basisvoorzieningen zijn daarnaast voor ons dé plaatsen/partners waar indien nodig rond gezinnen, kinderen en jongeren meer gespecialiseerde hulp wordt bijgeschakeld. Dit ofwel binnen een individueel kind of gezinstraject of ter ondersteuning van de betreffende partner/basisvoorziening.

Transitieleeftijd of jongvolwassenheid als blijvend nieuwe speelveld

Het vormt ook een uitdaging voor het volgen van de ontwikkeling van kinderen naar jongeren in een logisch vertalen en aanhalen van nieuwe partners, met als belangrijke actor het jeugd(welzijns-)werk, een actor die nu zowel in het verhaal van de preventieve gezinsondersteuning als in een integrale jeugdhulp eerder afwezig is.

Daarnaast gaat het ook om de partners vanuit werk, huisvesting, opleidingen, ... Samenwerking met deze partners draagt bij tot normalisering van de jeugdhulp.

Gedeelde verantwoordelijkheid

Het begrip “gedeelde” verantwoordelijkheid kan niet los gezien worden van “verantwoordelijkheid”. Dit betekent dat we binnen bredere opdrachtenbepalingen wel richting geven aan wat ieders “verantwoordelijkheid” is met de nodige ruimte om lokaal en casusgebonden verdere afspraken hieromtrent te maken.

De noden en behoeften van een gezin/de jongere staan daarbij centraal en de ondersteuning dient flexibel en adequaat aan deze noden en behoeften te voldoen.

Het uitwerken van een nieuw erkennings- en financieringssysteem zal de gedeelde verantwoordelijkheid stimuleren, niet alleen op casusniveau, maar ook op het structurele en organisatieniveau.

Een nieuw werkingsmodel voor Opgroeien

Lokaal niveau

- niveau van de eerstelijnszones (ELZ)
- 60 ELZ in Vlaanderen en 1 in Brussel
- +/- 100.000 inwoners/ELZ waarvan +/- 25.000 0-25 jarigen

Bovenlokaal niveau

- niveau van de samenwerkingsverbanden 1G1P
- 16 werkingsgebieden, per samenwerkingsverband +/- 4 ELZ
- +/- 400.000 inwoners/samenwerkingsverband waarvan +/- 100.000 0-25 jarigen

Vlaams niveau

- Vlaanderen en Brussel
- +/- 7,85 miljoen inwoners, waarvan 2, 275 miljoen 0-25 jarigen